

عنوان مقاله:

تحلیل مقایسه ای- انتقادی جایگاه «وساطت روحی» در زیست معنوی مدرن و شهود در عرفان اسلامی

محل انتشار:

دوفصلنامه فلسفه و کلام، دوره 52، شماره 2 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

رضا جلیلی - دانشجوی دکتری دانشگاه ادیان و مذاهب قم

وحید سهرابی فر - هیئت علمی دانشگاه ادیان و مذاهب قم

رحمان بوالحسنی - هیئت علمی دانشگاه ادیان و مذاهب قم

خلاصه مقاله:

«معنویت گرایی مدرن» پس از پایان جنگ جهانی به مدد انسان مدرن خسته از علم‌گرایی ماتریالیستی آمد تا با تغییر «زیست معنوی» به او آرامش و امید در زندگی مادی اعطا کند و دست کوتاه شده و ناتوان او را به دامن عالم فوق طبیعیات گره زند. در این میان، جنبش «عصر جدید» از شاخه های معنویت گرایی، با ارائه سازوکار «وساطت روحی» و بهره گیری از پیشینه تاریخی پیشامسیحی اروپا و آمریکای شمالی، مدعی داشتن طریقت باطنی و ارتباط با عالم ماوراء و تبیین آن گردید. مقاله عهده دار تبیین نسبت «شهود عرفانی و وساطت روحی (Channeling) است. در واقع پرسش اصلی این است که آیا وساطت روحی همان شهود عرفانی است؟ این انگاره که «وساطت روحی بدیل و جایگزین شهود عارفان در دنیای مدرن است» با مبانی عرفان اسلامی سازگار است؟ پس از تعریف، بیان پیشینه و انواع وساطت روحی به مقایسه و تحلیل انتقادی آن از منظر شهود عرفان اسلامی پرداخته ایم. به دلیل تمایز در غایت شناسی، سنجه - شناسی و جنبه های معرفت شناسانه و هستی شناسانه، انگاره این همانی وساطت روحی با شهود، صحیح ارزیابی نمی شود.

کلمات کلیدی:

معنویت گرایی جدید، باطن گرایی غربی، عصر جدید، وساطت روحی، کشف و شهود

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1458593>

